

OH6AD

Jäsentiedote 1/2005 25.4.2005

**Keski-Suomen
Radioamatöörit ry**

Puheenjohtajan palsta

Haluan tässä heti aluksi kiittää siitä luottamuksesta vuosikokouksen osanottajia, jota osoititte valitessanne allekirjoittaneen maineekkaan OH6AD:n puheenjohtajaksi. Kiitos myös Maurille, OH6MTB hyvin hoidetuista kausista kerhon vetäjänä.

Vaikka itse en ole Hamssina kovin pitkään ollut (lupa v. 2002) yltää radioharrastukseni aina 50 ja 60 luvun taitteeseen, jolloin isäni kanssa rakensimme useita kidekoneita, joilla Päijänteellä veneillä, usein parin kolmenkin viikon yhtäjaksoisessa reissussa saimme tietoa ulkomaailman tapahtumista ja mikä tietenkin tärkeää, tulevista säätiloista. 70 luvulla harrastus jatkui DX- kuuntelun merkeissä ja 80 luvulla mukaan tuli LA-harrastus. Olin silloin mukana VAPEPAn alkumetreillä ja tuolta ajalta moni amatöörikin tuli tutuksi. Järjestöelämästä minulla on kokemusta neljältä vuosikymmeneltä. Pyrkimykseni on johtaa kerhoa tasapuolisesti kaikilla osa-alueilla. Vaikka vanha sanontahan kertoo, että ”kun yhdelle kumarrat niin toisille pyllistät”.

OH6AD:lle viime vuosi oli hyvin haasteellinen olihan SRAL:n kesäleiri annettu hoidettavaksemme ja haluankin kiittää kaikkia niitä talkoomiehiä ja naisia, jotka olivat järjestelyissä mukana. Leiri sai kiitosta monelta taholta. Tänä kesänä voimmekin sitten vetää henkeä ja osallistua vain turistina Räyskälän leirille. Sinne on ollut puhetta lähteä suurella joukolla mukaan.

Tämän vuoden tärkeimmäksi tavoitteeksi on hallitus asettanut Tikkakosken kilpailu QTH:n rakennusprojektin loppuun viemisen. Mastot (5 kpl) ovat pystyissä ja anetitkin jo kymppille ja viidelletoista mastoissa.

Kahden kympin ja neljänkympin antenneihin ovat tarvikkeet hankittu ja kääntäjätkin ovat olemassa. Talkoita on tarkoitus järjestää heti kun paikka kuivuu sen verran, että siellä voidaan työskennellä. Ennen Juhannusta saamme varmaan jo nosturiauton paikalle ja puuttuvat antennit nostettua mastoihin. QTH:ssa on ollut 40 ja 80 dipolit, ainakin Jarno, OH6NJ on workkinut useita kotimaan kisoja Sulkuniemestä. OH6AD on ollut useasti SRAL:n aktiivisin kerho kerhotoiminnan osalta, toivottavasti olemme jatkossa myös aktiivisin kilpailutoiminnassa.

Toinen merkittävä sarka yhdistyksellämme on VAPEPA toiminta, olihan OH6AD:lla enemmän ”lähtöjä” viime vuonna kuin muilla kerhoilla yhteensä. Olemme uusineet radiokalustoamme PEPA käyttöön ja vapaaehtoisia on löytynyt ihan kiitettävästi etsintöihin mukaan. Mutta aina on tälläkin saralla tilaa uusille osallistujille.

OH6AD:n hallitus kokoontuu kuukausittain (ensimmäinen maanantai), pyrkien siihen, että asiat käsitellään mahdollisimman nopeasti. Ensi kesänä on tarkoitus järjestää myös kerhon oma leiri, ajankohta on vielä avoin mutta esityksiä otetaan mieluusti vastaan.

Hyvää kesän odottelua kaikille tasapuolisesti, kerholla tavataan !

73
OH6GGH de Rane
oh6ggh@sral.fi

OH6AD vuonna 2005

Radioaseman tunnus(tunnukset) OH6AD, OH6AW, OH6K

Kerhon kotisivut: www.oh6ad.fi

Hallitus:

Rauno Markkanen, OH6GGH

Matti Huhtala, OH6VB

Antti Ylönen, OH6CE

Leila Hämäläinen, OH6SO

Mauri Pitkänen, OH6MTB

Jussi Finni, OH6JTV

Jussi Koskela, OH6GKH

Keijo Veijanen, OH6FT

puheenjohtaja

varapuheenjohtaja

sihteeri

taloudenhoitaja

jäsen

jäsen

jäsen

varajäsen

Toimihenkilöt:

DX-manageri:

Jäsenasiat:

Kalustonhoitaja:

Kilpailu manageri:

Koulutusvastaava:

Kutsujen valvojat:

- OH6AD, OH6AW:

- OH6K:

Pakettiradioas. valvoja:

QSL manageri:

Tiedotusvastaava:

Tilintarkasta:

Tilintarkastaja:

Toistinasemavalvoja:

OH6RAD VHF

Toistinasemavalvoja:

OH6RUJ UHF

Toistinasemavalvoja:

OH6RDD Digipeater

Tutkinnonpitäjä:

Vammaisohjaaja:

Vapepa-manageri:

Vapepa- valiokunta:

Jarno Savonen, OH6NJ

Leila Hämäläinen, OH6SO

Jussi Finni, OH6JTV

Tapio Kotimäki, OH6MSZ

Jyrki Savonen, OH6VV

Jyrki Savonen, OH6VV

Jarno Savonen, OH6NJ

Jarno Savonen, OH6NJ

Tapio Kotimäki, OH6MSZ

Juha Peltonen, OH6MTG

Jyrki Savonen, OH6VV

Kimmo Helke, OH6WH

Erkki Juvonen, OH6NXB

Henry Möksy, OH6MHZ

Henry Möksy, OH6MHZ

Jyrki Savonen, OH6VV

Jussi Finni, OH6JTV

Matti Huhtala, OH6VB

Matti Huhtala, OH6VB

Keijo Veijanen, OH6FT

Jari Sivula, OH6SJ

Henry Möksy, OH6MHZ

Antti Ylönen, OH6CE

[www.kotisivut:](http://www.kotisivut)

Toimintasuunnitelma 2005

Kokoukset, tapahtumat sekä kerhoillat

Varsinaiset kerhoillat järjestetään entiseen tapaan maanantaisin klo 19.00. Muina aikoina kerhotilat, sekä radioasemat ovat kerholaisten vapaassa käytössä. Kerhon hallitus kokoontuu vähintään viisi kertaa vuoden aikana, sekä tarvittaessa. Kerho ylläpitää 145MHz:n (OH6RAD) sekä 434MHz:n (OH6RUJ) toistinasemia, APRS-digipeateriä ja pakettiradiolaitteistoa. QSL-korttipalvelu toimii edellisvuosien tapaan. Kerhon lehti- ja kirjavalikoima on jäsenistön käytössä. Joulukuun puolella pyritään järjestämään perinteiset pikkujoulut.

DX-toiminta

Selvitetään mahdollisuutta tehdä IOTA-pedition kuluvan vuoden aikana. Mahdollinen kohde on Kotkan edustalla oleva saaristo.

Vapaaehtoinen pelastuspalvelu

Kerholaiset on mukana läänin pelastuspalveluorganisaatioissa kuten viime vuonnakin osallistuen aktiivisesti etsintöihin, harjoituksiin, sekä mahdollisiin koulutuksiin. Yhteistyötä muiden maakunnan kerhojen kanssa pyritään lisäämään myös tällä osaluueella. Tavoitteena on saada varustus entistä paremmaksi. Kulut pyritään peittämään toiminnasta saatavilla korvauksilla.

Koulutustoiminta

Järjestetään pätevyystutkintoja, sekä -koulutusta jäsenistölle tarpeen vaatiessa ja osanottajien ilmoittautumisten mukaan. Kerho tarvitsee uutta ja innostunutta kouluttajavoimaa entisten tueksi. Kerho pyrkii vaalimaan myös sähkötystaidon koulutusta ja ylläpitämistä jäsentensä keskuudessa.

Kilpailutoiminta

Jatketaan kilpailuaseman rakentamista Tikkakoskelle Ilmavoimien Viestikoulun alueelle Sulkuniemeen ja pyritään saamaan asema työskentelykelpoiseksi. Kuluvan vuoden aikana osallistutaan Kerhopytty-kilpailuun, joka käsittää 4 suurinta kotimaista radioamatöörikilpailua.

Tiedotustoiminta

Kerho julkaisee jäsentiedotteita vuonna 2004, joissa jäsenille ilmoitetaan tulevista tapahtumista, sekä muutoksista. Lisäksi kerho tiedottaa jäsenilleen kerhon ilmoitustaululla, kerhon sähköpostilistalla, kerhon kotisivuilla, SRAL:n tarjoamilla tiedotusvälineillä, pakettiradion valityksellä, kerhoilloissa, sekä kerhon sähköpostilistan välityksellä. Kurseista sekä muista infotilaisuuksista pyritään tiedottamaan yleisten tiedotusvälineiden avulla.

Leirit

Pyrimme järjestämään oman tapahtuman esimerkiksi Uuraisilla entiseen tapaan. Paikalle kutsutaan liiton bulletiinissa myös vieraita muista kerhoista.

Vierailut

Järjestetään retkiä eri kohteisiin.

Kalusto

Pyritään ylläpitämään kerhon antennikalustoa mukaanlukien pakettiradioantennit, sekä lisäämään mastoon jo ostettu antenni warc-bandeille. Kalustoa pyritään osittain siirtämään myös Tikkakoskelle olevaan konttiin/varastoon. Ylimääräistä kalustoa pyritään myymään esimerkiksi kesäleirillä, sekä jäsenistölle kerhoilloissa.

Talous

Kerhon taloutta pidetään vakaana.

Jäsenistö

Pyritään pitämään jäsenmäärä ennallaan ja jopa lisäämään sitä.

Yagi-projekti

Kerholla on suunnitteilla yagi-antennien valmistusta. Tarkoitus on valmistaa 70cm ja 2m antennoja. Mahdollisuus on myös 6m-antennin valmistamiseen. Asiasta kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä Jussiin, OH6GKH, puh. 0400 547 556 tai oh6gkh@sral.fi.

Kannen valokuvat:

Miehemme mastossa, Timo, OH6GJA ja Keke, OH6FT asentamassa

APRS OH6RDD dipeater antennoja. Kuvaaja Päivö, OH6NUQ.

Kuva Sri Lankan katasrofialueelta, Riston, OH6MSR juttu aiheesta tässä lehdessä.

Kerhotoimintaa 5 MHz:n taajuuksilla

Kerhoilloissa maaliskuun alussa herätettiin keskustelua tulevasta huhtikuun 5 MHz:n aktiivointitapahtumasta, mutta asia jäi kuitenkin päättämättä vähäisen mielenkiinnon puutteesta. Uudempaa kerhon amatöörijoukkoa jäi tapahtuma kuitenkin vaivaamaan ja kerhoillassa 4. huhtikuuta Jussi, OH6GKH, otti asian uudelleen esille. Pienen jähkailun jälkeen olin valmis lähtemään mukaan, koska varsinkin uudempi amatöörikansa osoitti kiinnostusta asiaan ja samalla saataisiin yksi yhdistävä kerhotapahtuma aikaiseksi. Tapahtumasta informoitiin myös sp:n välityksellä, mutta valitettavasti kaikki eivät siten saaneet tietoa asiasta. Nopeissa tapahtumissa lienee jäsenten syytä myös aktivoitua kuulostelevaan toistimia, koska myös siellä asiaa puitiin.

Radioaseman sijaintipaikaksi valittiin Tikkakoskella oleva kilpailuasema, jonka oletettiin olevan häiriöttömämpi vaihtoehto radioyhteyksille ja tarjoten mahdollisuuden pieneen retkihenkisyyteen, sekä luomaan taustaa myös asian turvallisuusliikenteeseen.

Tapahtuma alkoi kansallisesti ja kansainvälisesti jo perjantaina 8.4 alkaen 16 UTC ja jatkuen lauantaihin iltapäivälle. Useimmilla kerhomme osallistujilla oli kuitenkin monenlaisia ”siviiliasioita” hoidettavanaan, joten varsinainen heittopainon heittäminen alkoi n. klo 20:00 paikallisaikaa. Radioasemana toimi kerhon FT747GX, joka oli modifioitu jo edellisvuonna kerhon saatua luvan 5 MHz:n taajuuksien käyttöön. Antenniksi vedettiin mastojen väliin puoliaaltodipoli pohjois-eteläsuuntaisesti.

Alkutoimien jälkeen, suoritettiin pikainen antennin mittausta ja totesimme swr –suhteen olevan n.1,5 ja hyväksyimme aseman käyttöön. Alkoi radiopäivystys ja aluksi tuntui, että tilanne on yhtä hiljaista kuin lähes vuosi aiemminkin eli 28.2.2004. Olimme myöhästyneet ensimmäisistä ”skediajoista”. Pitkän CQ:n jälkeen alkoi kuitenkin tapahtua ja yllätykseksemme ensimmäinen vastaaja ei ollut kotimainen asema vaan LA1V Oslosta. Porukka koki riemua, sillä maatilasto kasvoi 60 metrin bandilla 100 % !.

Tästä alkoi varsinainen pile-up ja listaan kertyi asemia lisää Suomesta, Norjasta ja Englannista. Ilahtuttavaa oli, että uudemmat radistit innostuivat HF-työskentelystä ja uskaltautuivat radioyhteyksien pitoon. Mika, OH6JZT, piti ensimmäisen hf-yhteytensä ja heti Englantiin.

Samanaikaisesti huoltoryhmän johtajana toiminut Jussi, OH6GKH, oli virittänyt makkaranpaistonuotion ja aloitti nuotiopiiritoiminnan laskemalla kuukirkkaaseen ja pakastuvaan iltaan hk-blå gourmet-tuoksua. Makunautintoa täydensi Ekin, OH6SAR:n keittämät vm-04 mocca-kahvit. Illan aikana pidimme 16 yhteyttä ja maatilastoon tuli lisäksi vielä Wales ja Skotlanti.

Harjoitus päätettiin osuudeltamme 00:30 paikallisaikaa ja voisi todeta, että ehkä menetimme DX-yhteyksimähdollisuuden, koska muutama hereillä pysynyt asema oli saanut 0250-0300 paikallisaikaa yhteyden Kanadalaiseen asemaan.

Yhtään dx-signaalia emme kuulleet eikä muutkaan kotimaiset asemat ennen vuorokauden vaihtumista. Voitaneen todeta, että haastetta on seuravaksikin kerraksi. Makuupussit, evästä ja antennikokeiluja on tarjolla tulevaisuudessakin.

Mukavassa iltatapahtumassa olivat mukana Timo OH6GJA, Jussi OH6GKH, Tapsa OH6MSZ, Mika OH6JZT, Jarno OH6KTD, Keke OH6FT, Eki OH6SAR, Matti OH6VB ja Jyrki OH6VV.

Taustatietoa 60 metrin eli 5 MHz:n taajuusalueen käytöstä

Kansainvälisten sopimusten puiteissa ITU:n kokouksissa on päätetty jo vuonna 1979, että luonnonkatastrofien yhteyksissä voidaan suorittaa kansainvälistä radioliikennettä radioamatööritaajuuksilla. Kansallisestihan asian on voinut tietysti päättää aiemminkin ja varsinaisen hätäliikenteen on voinut aina tarvittaessa suorittaa myös radioamatööritaajuuksillakin. Radioaaltojen etenemisistä saatujen kokemusten ja tavanomaisen radioamatööri liikenteen aiheuttamien häiriöiden vuoksi viimeaikaisten onnettomuuksien aikana on aiheuttanut halun kokeiluun uusista taajuuksista onnettomuuksien tiedonvälityksestä.

MF-taajuuksilla, joita radioamatöörien 160 m:n (1,8 MHz) ja 80 m:n (3,5 MHz) taajuuskaistat edustavat on ns. maanpinta-aallon vaimennus kohtalaisen voimakas. Pinta-aaltoyhteydet ovat maalla vain parikymmentä kilometriä.

Hyvin johtavassa maastossa kuten merellä saavutetaan jopa 400 km pinta-aaltoyhteyksiä mf-taajuuksilla, joten ei ihme, että niitä käytetäänkin meriradioliikenteessä. Avaruusaallolla saadaan tietysti pidempiä yhteyksiä E-kerroksen tai alemman F1-kerroksen radioaallon taittumisen avulla. Kuitenkin auringon esiintyessä syntyy myös D-kerros ja sillä on voimakas vaimennusvaikutus näihin mf-taajuuksiin, koska kerroksen ionit absorboivat aktiivisesti niiden energian. Päivähän on pitkä mm. Pohjoismaissa kesällä ja puolet vuorokaudesta etelämmässäkin.

Vastaavasti 40 m:n (7 MHz) taajuuskaista sopisi valoisaan aikaan paremmin 200...500 km:n yhteysväleille, mutta pimeänä vuodenaikana sen yhteysetäisyydet kasvavat ja ”skippi” saattaa ulottua helposti 1000-2000 km:n paikkeille joten häiriömahdollisuuskin kasvaa. Häiriöitä kasvattaa lisäksi taajuuskaistan kapeudesta johtuva liikennetiheys. Näiden tosiseikkojen perusteella oli IARU:ssa aloitettu ajaa uuden taajuuskaistan saamiseksi 3,5 ja 7 MHz:n taajuuksien puoliväliin. Ennestään on mm. Alaskassa annettu radioamatöörien pelastuspalvelukäyttöön taajuus 5167,5 MHz. Viime vuosina kokeiluluonteisesti muutamissa maissa on ryhdytty antamaan kiinteän ja liikkuvanliikenteen (läh.maamobilelle) allokoidulta taajuuskaistalta 5250-5450 kHz muutamia taajuuksia tähän käyttötarkoitukseen. Keski-Suomen Radioamatöörit ry sai ensimmäisten suomalaisten radioamatööriasemien joukossa luvan Viestintävirastolta 23.1.2004.

Taajuuksien keskinäisten häiriöiden välttämiseksi on taajuudet kanavoitu SSB-taajuuksien mukaisesti kaistaleveyden ollessa 2,8 kHz ja lähetelaji on kokeiluvaiheessa ainoastaan USB (2k80J3E) ja maksimiteho 50 Wp. Luvat ovat kokeiluvaiheessa voimassa 28.2.2007 saakka ja lupia myönnetään vain kerhoasemille. Norjassa mm.sallittu kuitenkin cw:n käyttö.

Kokeilulupia on myönnetty mm. Norjaan,Suomeen ja Isoon Britanniaan, sekä Kanadaan ja USA:aan. Vaikka 8 ja 9.4 olivat ns. aktiveettipäiviä, niin taajuudethan ovat käytettävissä jatkuvasti. Käytössä on syytä kuitenkin huomioida, että radioamatöörit ovat ns.sekundäärinen statuksen omaavia eli muuta liikennettä ei saa häiritä. Ensimmäiseksi on kysyttävä tyhjältäkin kuulostavalta taajuudella ”is this frequency in use?”

Häiriötilanteesta (liikenteestä) ja yhteysetäisyyksistä vuoden ja vuorokaudenaikoinen kaivataan havaintoja ja niitä voi tehdä kotioloissakin pelkällä vastaanottimella.

Taajuudet (kanavat)	keskitaajuus (kHz)	kantoaaltotaajuus (kHz)	huom.myös
	5280	5278,6	no,uk,can
	5290	5288,6	no,uk,can
	5300	5298,6	
	5332	5330,6	no,usa
	5348	5346,6	no,usa
	5368	5366,6	no,usa
	5373	5371,6	no,usa
	5400	5398,6	no,uk,can

Näiden lisäksi on No,UK,USA ja Can käytössä 5405 kHz.

Muissa maissa ilmoitetut kantaaltotaajuudet saattavat poiketa meille annetuista 100 Hz, koska kanavaleveys saattaa olla 3kHz. Kantaaltotaajuushan on se taajuus johon nykyisien radioiden taajuusnäyttö asetetaan USB modella. Toivottavaa on tietysti, että kokeiluvaiheen jälkeen taajuudet vapautuvat kaikkien radioamatöörien käytettäväksi, jotta tarvittaessa kalustoa on riittävästi. Kuitenkin tulee muistaa, että taajuudet ovat ensisijaisesti pelastuspalvelun tarpeisiin ja tavanomainen liikenne ei saa häiritä turvallisuusliikennettä.

Taajuuksien ensimmäiset kokeilut sujuivat mukavasti ja taajuudet olivat auki 200-300 km:n yhteysväleillä em. ajankohtana halki vuorokauden ja yli 1000 km pimeänä aikana. Ajoittain oli havaittavissa 10-20 minuuttia kestävää voimakasta signaalihäipymää näissä pitemmissä yhteyksissä, mutta sitten taas tuli S8 ja S9 + dB. Jatko kertonee oliko kyseessä tilapäinen keliippiikki vai oliko tilanne normaali. Lopuksi kaikille vihjeeksi, että jatkuvasti voi monitoroida saksalaista kelimajakka-asemaa DRA6 taajuudella 5195 kHz(cw). Tämä majakka lähettää samaa infoa kuin DK0WCY taajuudella 10144 kHz. DRA6 lähettää kuitenkin sanomansa sähkötyksen lisäksi RTTY ja PSK31 lähetelajeilla.

Jyrki /OH6VV

ILMOITUS

Jos joku on lainannut kerholta 2 kpl ICOM IC-F30 käsiradiota toivomme, että ne palautetaan välittömästi kerholle. Jos joku on nähnyt ne jossain tai tietää niistä jotain, niin kertoisi siitä Matti Huhtalalle, OH6VB tai jollekin kerhomme hallituksen jäsenelle. Käsiradiot ovat tuntemattomalla tavalla hävinneet. Radioita on saatu kaikiaan kolme kappaletta ja vain yksi kappale on jäljellä. Kadoksissa olevien sarjanumerot ovat 2174 ja 2175.

Kerhon hallitus

Vapepa

Vuosi 2004 on historiaa myös Vapepan osalta täällä Jyvässeudulla.

Vuosi oli OH6AD:n historian vilkkain, mitä hälytysten määrään tulee.

Kerhon vapepalaiset olivat etsintätehtävissä 21 kertaa. SRAL:n Vapepa-ohjaajan keräämän tilaston mukaan Jyvässeudulla oli enemmän hälytyksiä, kun muualla ohmaassa yhteensä. Se kertoo siitä, että paikallinen poliisi luottaa Vapepan apuun henkilöetsinnöissä. Ovatpa he suoraan sanoneet, ettei heillä ole resursseja hoitaa etsintöjä omin voimin.

Vuosi 2005 tuo tullessaan uuden asetuksen, jossa Vapepa-tehtävissä mukana oleville maksetaan etsinnän ajalta 2 €/h palkkaa. Tuo maksettava summa ohjautuu SPR:n Jyväskylän aluetoimiston tilille ja sen käytöstä päättää Vapepan Keski-Suomen maakuntatoimikunta. Lähinnä rahaa on tarkoitus käyttää koulutukseen ja kalustohankintoihin. Esimerkiksi kerhon "Vapepa-radioiden" vuotuiset laitemaksut voidaan maksaa tuolta tililtä. Varsinaiset kilometrikorvaukset tulevat edelleen kerholle ja sopimuksen mukaan, niitä käytetään kerhon Vapepa-toimintaan. Nyt kertyneillä varoilla kerholle hankittiin 6 kpl Yeasu FT-60 käsiradiota ja iso 6-paikkainen pikalaturi. Näin saatiin päivitettyä kerhon Vapepa-kalustoa tälle vuosituhannelle. Vanhat pelastuslaitokselta saadut "tiiliskivet" pääsivät ansaitulle eläkkeelle. Myös kerhon Vapepa-ryhmän hälyttäminen on siirtynyt ryhmätekstiviesti-aikaan. Ennen hälytyksen tullessa piti soittaa jokaiselle hälytettävälle erikseen. Siinä helposti meni puoli tuntia soittaa 20 hälytettävää läpi.

Nyt ryhmätekstiviestillä sama asia hoituu parissa minuutissa ja on edullisempaa. Ryhmäviestin voi lähettää joko netin kautta tai Soneran liittymällä varustetulla kännykällä. Alkanut vuosi on ollut suhteellisen rauhallinen etsintöjen suhteen (kop,kop), mutta kokemuksen mukaan ryhmätekstiviestillä tulee olemaan käyttöä kevään edistyessä. Kerhon hälytyslistalla on noin 20 kutsua, mutta uusia radisteja tarvitaan.

Etsintöihin osallistuminen on tosiaan vapaaehtoista, jokainen päättää aina itse, pääseekö lähtemään. Mitään selityksiä ei siihen vastaustekstiviestiin tarvita. Ainoastaan "pääsen" tai "en pääse". Jos olet kiihinnostunut tulemaan mukaan, ota yhteyttä Mattiin, OH6VB, tai allekirjoittaneeseen kerhoillassa.

Vapepaterveisin:

Keijo, OH6FT

Kesäleiri Laajavuoressa

Kesäleiri oli ja meni viime kesänä. Sehän tuli meille varoittamatta melkein kuin entiselle rouvalle faksit. Karrikoiden voisi todeta havainneemme vain yhtäkkiä olevamme vastuussa kesäleirijärjestelyistä. Tarkoitus oli tehdä tapahtuma kevyemmin kuin mitä esimerkiksi Peurungan leirin kanssa tehtiin. Eniten leirin eteen teki Keijo, OH6FT. Etukäteisvalmisteluissa olivat vielä erityisen paljon mukana Matti, OH6VB ja Rauno, OH6GGH. Varsinaisen tapahtuman aikaan meitä olikin mukana kaikki kynnellekykenevät. Leiri sai paljon kiitosta itse tapahtuman aikana ja sen jälkeenkin. Meidän "johtoroikassa" oli pakko myöntää, että osallistujamäärä 1039 oli pettymys. Toisaalta tiesimme trendin, että vuodesta toiseen osallistujamäärä on laskenut ja tuntuu laskevan. Oletimme maineemme ja paikan sijainnin Suomessa kuitenkin vielä kerran tuottavan suuremman määrän osallistujia. Veikkaanpa, että määrää on silti vaikea enää ylittää.

Paikkavalintaa voi ja on ehkä aiheellistakin kritisoida. Toisaalta nyt tuokin on kokeiltu. Varmasti harvasta paikasta löytyy tuon tason jutut melkein keskeltä kaupunkia, telttä- ja karavaanialueet sekä eri tasoista ja melko edullista majoittumista lakanoiden välissä. Tänä kesänä nähdään, kuinka ihan perinteinen kesäleiri onnistuu Räyskälässä.

Sinne on käytännössä koka vieraan tuotava vuoteensa itse. Vilpittömästi toivotamme tietenkin menestystä leirijärjestelyihin sinne Riihimäen suuntaan. Kuitenkaan meillä järjestelyjoukkue ei liene ihan täysin leipääntynyt, koska menneen talven aikana on jo kuullut kommentteja onko eräs tietty paikka vielä parempi kuin Peurunka.

Käsittääkseni jäsenistökin oli tapahtumaan tyytyväinen, joku kritisoi liian hyvää ja kattavaa muonitusta toinen taas toimihenkilöille jaettuja kääntöliivejä. Ajateltiin, että nekin rahat olisi saatu säästetyksi kerhon toiminnan tukemiseen. Toisaalta me järjestäjät taas ajattelimme kannustaa jollain tapaa meidän upeaa ja uhrautuvaa jäsenistöämme. Hienoa oli tietysti vielä se, että saimme SPR:n ja palveluskoiraihmissen joukosta lisämiehitystä. Pääasia on kuitenkin se, että tapahtuma onnistui näin hienosti ja kaiken lisäksi saimme taloudellistakin menestystä sen verran, että toimintamme on turvattu joksikin vuodeksi eteenpäin emmekä ole pakotettuja esimerkiksi jäsenmaksujen nostamiseen. Kiitoksia kaikille tapahtuman järjestelyihin osallistuneille vielä kerran.

Mauri, OH6MTB

Sri Lankan ERU-komennus 27.12.2004 – 28.01.2005

Elämme vuoden 2004 Joulun aikaa. Maassa on lunta ja ilma on kipakan pakkasen johdosta raikas sekä kuulas. Joululahjat on saatu ja ihmiset nauttivat hyvästä ruuasta ja toistensa seurasta kuka mitenkään. Myös etelän tropiikissa vietetään Joulua. Ihmiset juhlivat tätä ilon juhlaa hyvin samalla tavoin kun me täällä Joulupukin maassa. Toisen Joulupäivän ilta on kääntymässä yöksi ja perheet ovat menossa nukkumaan tähti kirkkaan taivaan alla. Yö on lämmin ja merenaallot kohisevat unettavasti. Kaikilla on hyvä olo. Tapaninpäivän aamuna, aikaisin, tämä yhteinen Maapallomme päättää herätä tavallista rajummin; Indonesian pohjoispuolella merenpohja järkkyy. Maamassat lähtevät liikkeelle. Merenpohjassa lähtee liikkeelle noin Suomen kokoinen laatta. Laatta liiku useita metrejä joka suuntaan. Liike saa aikaan valtavan aallon. Aalto etenee noin 200 km/h vauhdilla ympäriinsä. 12 minuuttia siitä kun laatta liikahti, niin se rekisteröitiin Vaasassa Geologisentutkimuslaitoksen mittausasemalla. Herkät anturit rekisteröivät 20 mm liikkeen ylös alas Vaasassa. Maailma heräsi ennennäkemättömimpään ja kokemattomimpaan inhimilliseen tuhoon, joka on luonnonkatastrofeissa tapahtunut.

Joulun vietto jäi monilta viimeiseksi, monet eivät edes tajunneet, mikä heihin iski. Tieto kiiri maailmalle, sitä ei voinut ensi alkuun uskoa todeksi. Monessa paikassa Sri Lankan rannikkoa katkesivat tietoliikenneyhteydet. Ympäri maailmaa eri valtioiden pelastus- ja muut viranomaiset heräsivät sellaiseen tietoon, jota ei ole helppo ymmärtää. Tieto massiivisesta katastrofista tuli myös Suomen Punaisen Ristin kansainväliselle osastolle, jonka vuorossa oleva päivystäjä otti vastaan. Välittömästi käynnistyi kymmenien ihmisten hälyttäminen ja valmistautuminen avun lähettämiseen jonnekin päin tuota valtavaa tuhoaluetta. Suomesta oltiin yhteydessä Punaisen Ristin päämajaan Geneveen.

Omalta kohdaltani aloin heti, kun kuulin uutiset tapahtuneesta, valmistautumaan mahdolliseen lähtöön. Valmistautuminen oli jotakuinkin seuraavanlainen; hain matkaboksin varastosta ja keräilin siihen kaikkea pientä tarpeellista kuten, passin, kv ajokortin, rokotustodistuksen, multitoolin, otsalampun, GPS, kannettavan cd soittimen, vaatteita yms. perus kamaa. Samalla jäin odottamaan mahdollista ERU A sms viestiä. Ajatukset puntaroivat mitä pitäisi ottaa mukaan ja missä minun tavaroita on. Tietenkin samaan aikaan seurasin eri medioista tapahtunutta onnettomuutta. Seuraava päivä oli normaali työpäivä. Heti aamusta kertomaan pomolle, että oletko kuullut tapahtuneesta. Ja ilmoittamaan mahdollisesta lähdöstä. Lopulta kännykkä liversi keväisen linnunäänellä sms viestin tulleen. Tämä sms viesti oli kysymys siihen että pääseekö lähtemään? Vastasin myöntävästi ja jäin odottamaan. Seuraava sms olikin jo sitten kiireisempi ja antoi tiedon kohde maasta. Sri Lanka olisi meidän ERU Tiimin kohde maa. Me mennään klinikan kanssa sinne.

12 tunnin ja yhden välilaskun, Dubain, jälkeen tömähdimme Sri Lankaan. Nyt alkoi kamojen purku ulos. Kenttähenkilökunta toi paikalle hihnakuljettimen ja saimme kamat ulos noin 2,5 tunnin jälkeen ja vettä satoi. Huomasi kyllä, että ollaan lämpöisessä maassa. Hiki virtasi. Viimein paikalle tuli kuljetuskalustoa, jolla koko tavara määrä saatiin sisätiloihin ja suojaan. Meidät ohjattiin odottamaan tulli- ja muita muodollisuuksia heidän VIP

aitioon, jossa tapasimme mm. unkarilaisia pelastusmiehiä. Heillä oli ruumiskoiria mukana. Myös italialaiset olivat mukana ja monia muita kansallisuuksia. Meille tarjottiin teetä ja kahvia. Lopulta me saimme luvan poistua kentältä ja pääsimme kohti Colomboaa. Kentän isossa aulassa meitä oli vastassa itse Joulupukki poroineen ja joulukuusineen. Tunnelma oli hiukan omituinen. Ensimmäisenä hankimme paikalliset sim kortit ja prepaidit kännyköihin. Ostaminen olikin kaikkea muuta kuin yksinkertaista. Piti näyttää passit ja niistä otettiin kopio. Miksi? Se ei selvinnyt. Ahtasimme itsemme pikkubusseihin, jotka paikallinen Punainen Risti oli toimittanut paikalle. Suuntasimme pääkaupunki Colomboaa kohti pimentyvässä yössä. Matka kesti lähes tunnin. Liikenne vaikutti meikäläisittäin kovin erikoiselta, siellähän oli vasemmanpuoleinen liikenne. Tästä johtuen saimme pitää varamme, kun liikuimme kävellen suurkaupungissa. Oleskelu Colombossa oli toisaalta mielenkiintoista itselleni, olihan tämä komennus ensimmäinen ”äkkilähtö”, näin ja koin monta sellaista asiaa, jotka tulevat esille ja joista ei koulutuksissa ole kerrottu. Toisaalta ne muutamat päivät Colombossa olivat erittäin raskaita. Odottelu, tekemisen puute kävi hermolle.

Hankimme tietoa Sri Lankan tapahtumista erilaisista tietolähteistä. Käytimme nettiä, luimme kotimaan lehtiä ja myös kansainvälisiä lähteitä. Kävimme Sri Lankan Punaisen Ristin paikallisessa toimistossa, jossa olikin melkoinen ”meno” käynnissä. Tapasimme kansainvälisen Punaisen Ristin delegaatteja kuin myös paikallisia työntekijöitä. On vaikea saada oikeanlaista informaatiota sellaisesta alasta, josta ei kellään ole aikaisempaa tietoa. Meidän tarkoitus oli viedä klinikka sinne missä siitä on paras hyöty. Oikean tiedon saanti oli myös FACT-teamille vaikeaa. Tiedon saanti sellaisesta alueesta, jossa kaikki oli tuhoutunut, osoittautui erittäin vaikeaksi. Ne henkilöt, joilla tietoa olisi ollut, olivat todennäköisesti kuolleet. Sri Lankan terveydenhuolto -järjestelmä perustuu pieniin piireihin. Ja siksi oikean tiedon saanti oli hankalaa niin meille kuin myös paikallisille viranomaisille. Tästä johtuen SPR:n klinikan

sijoituspaikan löytymiselle jouduttiin tekemään paljon työtä. Tämä ylimääräinen työ konkretisoitui siihen, että me jouduimme itse etsimään ja hankkimaan sen faktatiedon, jonka perusteella voisimme perustaa klinikan jonnekin.

Tiimimme lähetti kaksi erillistä ryhmää hankkimaan tarvittavaa tietoa. Toinen tiimi lähti maan länsirannikkoa pitkin etelään ja toinen itärannikolle. Länsirannikon terveydenhuolto toimi lähes normaalisti. On muistettava, että länsirannikkoa on kehitetty huomattavasti runsaskätisemmin kuin maan itäosaa. Itse olin yhtenä jäsenenä siinä ryhmässä, joka lähti itärannikon suuntaan. Kun minulta kysyttiin halukkuutta lähteä sinne, olin valmis siihen. Samassa yhteydessä selvisi, että Sri Lanka käy sisällissotaa. Tässä yhteydessä piti miettiä vaihtoehtoja ja sitä mitkä ovat riskit. No, elämähän on välillä riskien ottamista. Hetken miettimisen jälkeen asia ei vaikuttanutkaan niin pahalta. Allekirjoitin sopimuksen ja asia oli sillä selvä. Aamulla lähdetään. Herätys tapahtui klo 0500 ja tilatululle aamiaisella tapasimme koko tiimin. Vaikka lähtö koski vain neljää meistä viidestätoista, niin muut jäsenet olivat saattamassa meitä lähtijöitä matkaan. Tuntui hyvältä kun koko tiimi on mukana. Vastaavaa tilanne oli myös ensimmäiselle arviointi ryhmälle. Tämänkaltaiset tehtävät luovat tiimin jäsenten välille tiiviin ja hyvän yhteishengen. Yhteishenki on erittäin tärkeä kaikkien jaksamisen ja onnistumisen takia. Tätä henkeä kaipaa myös omaan työyhteisöön. Valitettavasti sitä ei ymmärretä.

Lähdimme matkaan. Kuljettajille oli tehty reittisuunnitelma selväksi edellisenä iltana ja kaiken piti olla selvää vielä lähtöhetkellä. Vielä kertasimme reitin ja kaikki piti olla selvää. Ajamme ensin koilliseen ja sitten pohjoiseen. Kartan mukaan meidän piti ylittää vain yksi junarata. Mutta, kun niitä oli kolme, siinä vaiheessa huolestuin. Pysäytin kolonnan ja otimme pikapalaverin siitä, missä olemme? Kuljettajat olivat kuitenkin tehneet oman päätöksensä kertomatta siitä meille. He ajoivat ensin lounaaseen ja sitten olisivat ajaneet kohti määräpäätämme. Kysyttäessä miksi he tekivät näin, niin he vain sanoivat aina tekevänsä näin eli ajavat aina tätä samaa reittiä. Lopulta tulimme siihen lopputulokseen, että kuljettavat eivät osanneet lukea karttaa. Periaatteessa tässä ei ollut mitään ongelmaa. Silloin tämä olisi muodostunut vakavaksi jos meidän ja muun tiimin yhteyden pito ei olisi ollut mahdollista. Meillä on ohjeena pitää joka kahden tunnin välein yhteys muihin ja Komiteaan. Tämä on sisäistä turvallisuutta. Jatkoimme matkaa. Maisemat olivat kauniita ja luonto todella rehevää. Muutama elefanti näkyi ja ne ovat kyllä kunnioitusta herättäviä eläimiä. Kaupunki toisena jälkeen jäi taaksemme. Infrastruktuuri muuttui rajusti sitä mukaan kun matkasimme itään. Kaupungit muuttuivat likaisemmiksi ja kaikesta näki että myös köyhemmiksi. Kohtasimme matkalla myös iloisia yllätyksiä. Kuljettajat tiesivät kivan ”paikallisen abc aseman”, jossa huollettiin vain ihmisiä. Palvelu oli ystävällistä ja kahvi ja tee hyvää. Myös paikalliset kahvileivät maistuivat ja tekivät kauppansa meille. Hauskaa on huomata miten hyvin Nokia tunnetaan. Mutta kun itse käytän Siemensiä, niin sehän vasta hauskaa olikin. Kuitenkin GSM verkko toimi yllättäen hyvin. Ja miksipä ei toimisi. Ei siellä ole järkeä rakentaa lankaverkkoa. Yhteydenpitojärjestelmä meillä oli maahan tullessa seuraava. Ensimmäinen yhteydenpito tapahtuu GSM:llä ja toisena satelliittipuhelimella, Thyrayan käsipuhelimella. Satelliittipuhelin on aina jonkun

hallussa ja kantaja vastaa siitä aina ensisijaisesti. Vaikka kaikki muu jäisi niin Thyraya lähtee mukaan. Tämä saattaa kuulostaa ylireakoinnilta, mutta näin se vain on ja tulee olla. Turvallisuus korostuu, kun mukana on paljon rahan arvoista tavaraa, josta pitää huolehtia ja viedä se sinne missä sitä tarvitaan. Arviointi ryhmämme jatkoi matkaa rauhassa ja

ongelmitta. Itse sain tilaisuuden matkustaa YLE:n toimittaja Paula Vilénin kanssa ja seurata samalla ulkomaan toimittajan työtä niin sanotusti ”aitiopaikalta”. Paula oli tekemässä reportaasia YLE:n puolesta ja me otimme hänet mukaamme. Hän sai siis seurata meidän toimintaa myös aitiopaikalta. Välillä jouduimme sanomaan hänelle, Paula laitahan nauhurisi kiinni. Joskus myös pyysimme häntä poistumaan hiukan sivummalle. Hän ymmärsi tilanteen hyvin. Näin jälkikäteen, kun kuulin kaikki hänen tekemänsä juttunsa cd:ltä, ne olivat todella hyviä ja todenmukaisia. Monet kuvittelevat toimittajan työtä helpoksi, erehtyvät. Paula teki omaa työtänsä ja siinä sivussa auttoi myös meitä. Kun näki ja koki, mitä ongelmia nykyaikainen toimittajan työ saattaa tuoda mukanaan, niin ymmärtää paremmin, kuinka kovaa kilpailu silläkin alalla on. Kun vielä taloudellinen puoli ei ole kovan luokan sarjassa, niin jopa lankapuhelin nousee arvoonsa. Lankapuhelimella juttu saavutti suomalaisetkuulijat. Myös tila, missä Paula editoi juttunsa, oli hiukan vaatimatton.

Istuminen jatkuu. Matkaamme kohti itärannikkoa ja kaupunkia nimeltä Batticaloa. Reittimme ei suinkaan ollut suoraviivaista etenemistä. Jouduimme tekemään mutkia ja koukkauksia etelään ja välillä takaisinpäin. Myös monsuunisateet aiheuttivat meille haittaa. Tiet olivat sateista johtuvista tulvista lähes käyttökelvottomia. Meidän convoy eteni 18 hengen bussin ja yhden Toyotan voimin vakuuttavasti kohti päämääräämme. Kummankin auton kuljettajan ajotaito oli nyt arvossaan. Jos meillä joutuu suomessa ajamaan lumihangessa, niin täällä ajetaan vedessä. Vedessä ajaminen on ihan samanlaista kokemusta tarvitsevaa taitoa kuin hangessa eteneminen. Lisä mausteena näimme tien vieressä kylttejä, joissa oli paljonpuhuva teksti- MINE ja pääkallonkuva. Olimmehan sotatoimialueella. Kilometri toisensa jälkeen jäi taakse, välillä kuivaa tietä pitkin välillä ajoimme reilusti yli akselikorkeuden. Pääsimme perille iltamyöhään ja meistä oltiin huolissaan Punaisen Ristin Komitean toimistossa, kun meitä ei kuulunut. Meitä tultiin vastaan ja näin tieto tulostamme meni perille. Lyhyen tilannekatsauksen jälkeen majoitauduimme vartioituihin taloihin, joissa meille oli

varattu iltapala. Naiset ja miehet majoittuivat eri paikkoihin. Ilkka ja minä jaoimme saman talon. Ja me jaoimme talon tarjoamat palvelut erittäin hyvin.

Komitean porukat ajattelevat ehkä seuraavaa; tuolta ne suomalaiset tulivat ja tuonne ne menivät, mennessään ne tyhjensivät meidän ”vesi” varastot.

Samalla saimme kokea, mitä tropiikki yö tuo

tullessaan. Itse löysin kengästäni ihanan ötökän, joka näytti kaikelta muulta kuin ystävälliseltä. No, uni karisi äkkiä silmistä mutta suu oli kuiva kuin beduiinin sandaali. Aamulla hyppäsimme tuktukiin, kolmipyöräiseen skootteriin. Jyväskylässä näin näitä lähettikäytössä joskus 1960 – 70- luvun vaihteessa. Teimme laajan kierroksen Batticaloan kaupungissa. Näky oli lohduton. Aluetta, missä tsunami oli tehnyt tuhojaan, ei voi kuin kuvata sanomalla, että näky oli karnea. Samalla selvisi, miksi me olimme siellä. Kaikesta huolimatta meihin suhtauduttiin erittäin ystävällisesti. Koko komennuksen ajan paikalliset ihmiset olivat erittäin ystävällisiä ja positiivisia meitä kohtaan. Batticaloassa teimme yhteistyötä Komitean kanssa ja päivitimme toistemme tietoja. Meidän matkamme jatkui kohti tamilitiikereiden hallitsemaa laajaa aluetta kohti.

Kohdatessamme tsekkareita, kaikesta näki, että nämä olivat tosissaan. Hampaisiin asti aseistetut nuoret miehet katselivat meitä piikkilanka-aitojen välisessä kujassa siten, että kylmät väreet kulkivat selkäpiitä pitkin. Kalashnikov on kovaa valuttaa ja kun itse on sen väärällä puolen niin, parempi on vain olla ihan rauhallinen sekä tervehtiä kuin kaikki olisi normaalia. Pääsimme kaikista tsekkareista läpi tiukkojen katseiden seuraamina ja hymyjen saattamana. Vaikka epäluulo voi pelastaa hengen niin, oli kiva huomata, että myös inhimillisyyttä oli säilynyt näillä nuorilla miehillä. Kuin myös STF (Special Task Forcen) miehillä.

Saavuimme Pottuvilin kaupunkiin ja jatkoimme matkaamme saamiemme ohjeiden mukaan matkaa kohti pohjoista, kohti Komaria. Täällä teimme ensimmäisiä havaintoja tilapäismajoitusalueista. Kun saavuimme, niin paikalla oli vajaa 40 telttaa ja pressukatosta. Seuraavana päivänä se oli yli tuplaten ja sama tahti jatkui viikkoja. Löysimme paikan jonne laitamme klinikan. Thyrayalle tuli käyttöä. Soitto ja klinikka lähtisi matkaan.

Paikka jonka valitsimme, osoittautui lähes 100 % onnistuneeksi. Miksi lähes? Siksi, että jos joutuisimme evakuoimaan itsemme, niin meillä ei olisi ollut kuin kaksi suuntaa poistua alueelta.

Myös tämänkaltaiset asiat kuuluvat meidän ”arkeen”. Ne on otettava osana tehtävää ja kuuluvat siihen työhön, jota teemme. Omasta hyvinvoinnista on pidettävä kiinni ja siitä kannattaa pitää kiinni. Kun itse voi hyvin, niin auttaminen on mahdollista. Itse klinikan pystys ja sen toimintojen ylösajo oli ”helppo”. Isoin ongelma oli rankat vesisateet ja liejuuntuva

nurmikenttä. Saimme myös kuulla, että elefantit kulkevat samalla alueella. Nämä kärsäkuonot kun liikkuvat pääsääntöisesti pimeällä. Ei siinä FINN-SAVOTAN teltta paljon pitele. Jouduimme uudenlaisen haasteen eteen. Miten voi turvata klinikan toiminta? Yksinkertainen ratkaisu löytyi. Aita ja valot. Aitahan ei sinällään pidättele, mutta normaalisti käyttäytyvää norsua vastaan se toimii. Ja valoja se ”pelkää”. Siinähan sitä olikin. Hankintamatkalle ja ostamaan aitaan tarvittavaa materiaalia. Valoja meillä on omasta takaa. Toisena iltana, kun klinikka oli jo pääpiirteissään pystyssä, satoi vettä ihan hirveästi. Olimme kokoontuneet kaikki yhteen telttaan ja pidimme sadetta sekä yhteistä iltaa. Aamulla kuului kovaan ääneen kysyty kysymys; hei oliko tätä paskakasaa tässä eilen?? Kysymys oli sen verran mielenkiintoinen, että se herätti yleistä kiinnostusta. Siinä sitä ihmettelemään. Jos paskakasa kiinnostaa joskus, niin sitä se teki nyt. Oli se sen verran kookas, että ei ainakaan pikkuinen kiinanpalatsikoira ollut asialla. Vaan norsun! Ja ihan teltan nurkalla! Oli onni, että norsu ja kukaan meistä ei tullut yllätetyksi samaan aikaan.

Klinikan toiminta lähti käyntiin normaalisti. Minä ja muut teknikot rakensimme aluetta pienin askelin eteenpäin. Saimme kunnolliset toiletit ja vesisäiliöt. Riukulan jälkeen Bajamaja on luksusta. Saksalaiset WATSAN (water and sanitation) ERUN:n kaverit tekivät alueella loistavaa duunia puhtaan veden valmistamiseksi. Me saimme suihkukopin. Oltiin paratiisissa. Saatikka sitten, kun vettä tulee ”lähes” rajattomasti letkusta, niin se on taivaallista.

Komennus Sri Lankassa oli täysin erilainen kuin vuosi sitten Iranin Bamissa. Bamissa oli paikka minne mennä ja laittaa sairaala käyntiin. Nyt tuhoalue oli tuhansia kilometrejä pitkä. Tarkan tiedon saanti oli kaikkein vaikein pointti. Ihmiset, joilla oli tietoa, olivat itse menehtyneet. Paikallinen järjestelmä ei tukenut sitä tarvetta, mitä me olisimme tarvinnut. Myös paikallinen tieto ja se, mihinkä paikallinen väestö on tottunut, oli meille vaikea kysymys.

Sri Lankasta jäi minulle todella miellyttävä fiilis. Mikäli itse joskus haluaisin lähteä viettämään lomaani aurinkoon, niin Sri Lanka on se paikka, jonne lähden. Ja nimenomaan Pottuvillin ja Arugam Bayn alueelle. Mitään viidentähden hotellia ei tarvitse odottaa, mutta hienot rannat sekä hyvä palvelu ja ennen kaikkea edulliset hinnat on se pointti. Myös ilmasto on hyvä. Sieltä on myös kohtuulliset matkat keskiosaan maata, jossa on paljon nähtävää. Jos lähdet Sri Lankaan ja et tyydy turistipaikkoihin, niin varaa aikaa ja aikaa. Saat tutustua maahan, jossa on paljon nähtävää ja kokemista. Colombo on nykyaikainen suurkaupunki. Jos et pidä tulisesta ruuasta etkä makeasta teestä, niin ole varovainen kun teet tilausta. Muista mainita, että haluat pelkää teetä. Tulinen ruoka on tulista.

Suomen Punaisen Ristin toiminta jatkuu Sri Lankassa vielä pitkään. Klinikka on purettu viime viikolla. Projektit jatkuvat siten, että Amparaan ja Arugam Bay´hin avataan sub-officet. Sairaalan rakentamisesta on ollut puhetta. Se olisi usean vuoden työsarja muutamille hoito- ja rakennusalan ammattilaiselle.

Omasta puolestani kiitän kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat tavalla tai toisella olleet mukana Aasian-katastrofin tiimoilta.

Risto, OH6MSR

Pikku-hamssi Viola

Hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja

Rauno Markkanen, OH6GGH
Päiväharjuntie 3, 40480 Vaajakoski
Puh. 040 528 1204

Varapuheenjohtaja

Matti Huhtala, OH6VB
Sivutie 73, 40270 Palokka
Puh. 0400 859 845

Sihteeri

Antti Ylönen, OH6CE
Korpikallentie 39, 40800 Vaajakoski
Puh. 0400 359 150

Rahastonhoitaja

Leila Hämäläinen, OH6SO

Kalustonhoitaja

Jussi Finni, OH6JTV
Suuruspääntie 16 as. 3, 40520 Jyväskylä
Puh. 014 616 342

Hallituksen jäsen

Jussi Koskela, OH6GKH
Lehtishaka 3 C 3, 40900 Säynätsalo
Puh. 0400 547 556

Hallituksen varajäsen

Keijo Veijanen, OH6FT
Lehtirannantie 11 A 4, 40520 Jyväskylä
Puh. 0400 640 547

Radioaseman OH6K valvoja

Jarno Savonen, OH6NJ
Pesäpolku 3 B 14, 40420 Jyskä
Puh. 044 599 5973

Radioaseman OH6AD, OH6AW valvoja

Jyrki Savonen, OH6VV
Mäkitie 1, 40800 Vaajakoski
Puh. 050 586 8752

*Talkoolaisten
ruokatauko
kesäleirillä 2005.*

AUDIO-VIDEOLAITEHUOLTO OY

Choice of the World's top DX'ers™

- **YAESU myynti ja tarvikkeet**
- **Radioamatööriradioiden huolto**

www.radiokauppa.fi

Puh. (014) 620 374

Vasarakatu 9 A, 40320 Jyväskylä

Keski-Suomen Radioamatöörit ry
PL 109, 40101 Jyväskylä
Kuntoportti 3, Jyväskylän Monitoimitalo

www.oh6ad.fi
E-mail: oh6ad@sral.fi